

Arrest

nr. 280 316 van 18 november 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 31 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 juni 2022 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd, afkomstig uit de stad Sanandaj en bent u in het bezit van de Iraanse nationaliteit. U bent gescheiden en heeft twee kinderen. Uw broer H.(...) A.(...) (o.v. (...)) diende op 29.12.2000 een verzoek om internationale bescherming in. Zijn verzoek werd op 28.09.2005 door het CGVS en op 15.02.2007 in beroep door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen afgewezen. Ondertussen heeft H. (...) de Belgische nationaliteit verworven.

Op vrijdag 19.07.1398 (11.10.2019, Gregoriaanse kalender) nam u deel aan een betoging in Sanandaj. U kreeg het bericht van een vriend dat er een betoging zou plaatsvinden omwille van de Koerden die

werden aangevallen in Syrië door Turkije. De betoging begon rustig maar na een tijdje werd het chaotisch en werden er ook slogans geroepen tegen de Iraanse regering. Er ontstond onrust en er werden schoten gelost. U kreeg een slag op uw hoofd en u verloor het bewustzijn. Toen u terug bij bewustzijn kwam zag u dat u geboeid was en werd meegenomen. Tijdens de ondervraging ontkende u deel te hebben genomen aan de betoging en zei u dat u boodschappen aan het doen was in Ferdowzi en u door de ontstane drukte een slag op uw hoofd kreeg. Er werd geen geloof gehecht aan uw verhaal en u moest een papier ondertekenen. U werd in een isolatiecel geplaatst en later er terug uitgehaald. Op dat moment werd u in elkaar geslagen. Uiteindelijk vroegen ze u of H. A.(...) uw broer was waarop u bevestigend antwoordde. U werd terug meegenomen en vrijgelaten onder de brug. U ging te voet naar het huis van uw zus. Eens bij uw zus kwam uw broer aan en vertelde hij dat u voorwaardelijk werd vrijgelaten en dat de voorwaarde was dat u niet naar huis mocht gaan of in de stad blijven. Uw broer had dit met de autoriteiten kunnen regelen. U nam afscheid van uw kinderen en vertrok op 23.07.1398 (15.10.2019) naar Turkije. Na uw vertrek kwamen de autoriteiten verschillende malen langs en ook uw vader werd opgeroepen.

Na uw aankomst in België leerde u in de wachtruimte bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een Koerd kennen die u uitnodigde om de KDPI in België te leren kennen. Dit idee sprak u aan en sindsdien neemt u deel aan online vergaderingen en betogingen.

Op 20.11.2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer naar Iran geëxecuteerd te worden wegens uw deelname aan de betoging.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw shenasnameh, een kopie van de identiteitskaart van uw broer, een attest van de KDPI, foto's van de zoommeetings die u volgde, foto's van de verschillende bijeenkomsten en betogingen en een usb-stick betreffende uw activiteiten in België neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest bij terugkeer naar Iran geëxecuteerd te worden wegens uw deelname aan de betoging (CGVS, p. 8).

Vooreerst dient gewezen te worden op verschillende elementen die de geloofwaardigheid van uw aan de betoging in Iran en van de door u beweerde problemen ernstig op de helling zetten. Zo kan er geen geloof gehecht worden aan uw deelname aan de betoging in Sanandaj tegen de Turkse agressie tegen de Koerden in Syrië. Zo moet erop gewezen worden dat u de betoging zowel op het CGVS als bij de DVZ situeert op 19.07.1398 (11.10.2019) (CGVS, p. 18; CGVS Verklaring 3.1 en 3.5). Uit de toegevoegde informatie blijkt inderdaad dat de Turkse strijdkrachten twee dagen eerder met het bombarderen van Koerdische doelwitten in Syrië waren begonnen en dat op 11.10.2019 betogers in Sanandaj op straat kwamen uit onvrede met deze bombardementen. Volgens uw dossier werden uw vingerafdrukken evenwel op 14.09.2019, een maand voor de betoging, afgenomen in Roccella Ionica, Italië (zie Eurodac Search Results). Wanneer u met deze vaststelling geconfronteerd wordt, antwoordt u dat dit onmogelijk is en dat dit niet correct is (CGVS, p. 21). Uw verweer kan niet overtuigen. U werd immers reeds inlicht over de datum van de afname van uw vingerafdrukken door de Dienst Vreemdelingenzaken in haar beslissing tot weigering van verblijf. Desalniettemin kaartte u dit aan toen u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd werd naar eventuele fouten in de gegevens van de DVZ (CGVS, p.3,4). Bovendien valt het op dat u weliswaar beweert dat "het niet correct is" maar u dan wel niet kan zeggen wanneer uw vingerafdrukken wel werden genomen in Italië (CGVS, p. 21). Bovenstaande vaststelling doet op zich al besluiten dat u onmogelijk aanwezig kan zijn geweest op de betoging in Sanandaj op 11.10.2019. Daarnaast doen ook andere vaststellingen wenkbrauwen fronsen. Zo is het opmerkelijk dat u aanhaalt dat uw broer u na uw arrestatie heeft vrij gekregen. De voorwaarde gekoppeld aan uw vrijlating was dat u niet langer in de stad mocht blijven (CGVS, p. 18-19). U heeft geen weet wat uw broer precies geregeld heeft voor u en waarom u de stad zou moeten verlaten (CGVS, p. 19). U vergoelijkt dat uw broer ouder is en hij zei dat het beste is dat u zo min mogelijk weet, hetgeen allerm minst aannemelijk is aangezien u zo'n drieëndertig jaar oud was bij uw vertrek (CGVS, p. 19). Dat er u gevraagd wordt om de stad te verlaten, maar u onmiddellijk het land verlaat zonder te weten wat er concreet afgesproken werd is frappant (CGVS, p. 19). Bovenstaande vaststellingen zorgen ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw deelname aan de betoging en bijkomende arrestatie.

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/ of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Dat aan uw politieke problemen in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt eveneens een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw oprechte (voortgezette) politieke engagement na aankomst in België. Ingevolge het ongeloofwaardig bevinden van uw initieel voorgehouden asielaanvraag waarom u uw land van herkomst bent ontvlucht en het derhalve op bedrieglijke wijze aanvragen van internationale bescherming vanwege de Belgische autoriteiten, heeft de verderzetting van uw politieke activiteiten buiten Iran, in concreto in België, duidelijk een opportunistisch karakter dat er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Dat u alsnog een risico zou lopen bij terugkeer omwille van uw politieke activiteiten in België, kon u evenmin hardmaken. Zo kwam u in contact met de partij via een man die u leerde kennen bij de DVZ (CGVS, p. 5-6). Hij vroeg u of u een Koerd was en vertelde over een bijeenkomst van de KDPI. U kreeg het adres en besloot een kijkje te gaan nemen (CGVS, p. 6). Gevraagd waarom u besloot te gaan antwoordt u 'waarom niet' (CGVS, p. 6). Wanneer u wordt aangemoedigd om verder te vertellen, begint u over de onderdrukking van de Koerden in Iran en hoe uw broer H.(...) in het verleden gevlucht is en de discriminatie waar uw vader en uzelf mee te maken hadden gekregen (CGVS, p. 6-7). Gevraagd waarom u dan niet eerder contact zocht met de partij in Iran, antwoordt u dat u een zeer druk leven had met twee kinderen en uw job te zwaar was waardoor u geen tijd had om stappen te zetten naar een partij (CGVS, p. 7). Het mag evenwel verbazen dat twee kinderen - u was immers getrouwd tot 2017 - en een werk als opzichter in de bouw u niet in de mogelijkheid zouden stellen om in Iran politiek actief te zijn indien u dit daadwerkelijk zou willen (DVZ Vragenlijst, vragen 12, 14, 15a). Dat u in België plotseling wel meer tijd heeft, toont geen oprechte interesse aan en is geen vergoelijking waarom u in Iran niets ondernam. U hebt in België deelgenomen aan allerlei soorten betogingen en vergaderingen, waaronder een herdenking aan de stichting van Mahabad nabij Leuven, twee vergaderingen in Gent, online vergaderingen, een herdenking aan Afrin in Leuven, een herdenking voor Dokter Ghassemlou aan Brussel-Centraal, een betoging aan Schumann ter steun voor Al-Ahwazi, een cultuurfest en aan een betoging voor de Iraanse ambassade wegens de aanval op de Koerdische sites in Irak (CGVS, p. 9-16). Uit uw eigen verklaringen blijkt dat u er gewoon aanwezig was en geen specifieke rol op zich nam, behalve een vlag vasthouden en slogans roepen (CGVS, p. 14-16). Ook op basis van deze foto's en filmpjes die u voorlegt blijkt dat u allerminst de groep oversteeg en dat uw betrokkenheid zich beperkte tot aanwezig zijn. Hoewel u verklaart dat 'we een vlag in brand hebben gestoken' (CGVS, p. 16), blijkt uit de video die u voorlegt dat u enkel aanwezig was en dit tafereel filmde. U stak deze zelf niet in brand, noch hield u deze vast. Geenszins valt hieruit af te leiden dat u een bepalende rol speelt binnen de organisatie of louter door uw deelname aan een betoging in het vizier zou zijn gekomen van de autoriteiten. U haalt zelf aan dat de autoriteiten uw vader hebben opgeroepen een drie à viertal maanden geleden en ze hem vroegen om te stoppen met uw activiteiten in België (CGVS, p. 19). Echter heeft u geen weet wanneer precies dit gebeurde, naar welk kantoor uw vader moest gaan, of wat er daar precies gebeurde behalve dat uw vader bedreigd en uitgescholden werd (CGVS, p. 19-20). Gevraagd wat er dan precies gezegd werd antwoordt u dat u alleen het algemene weet en geen details hebt overlopen (CGVS, p. 20). Het gaat hier nochtans over uw eigen vader die werd bedreigd en uitgescholden door de autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten (CGVS, p. 20). U beschrijft dat uw vader er drie dagen niet goed van was (CGVS, p. 20). Gevraagd waarom u dan blijft activiteiten uitvoeren, antwoordt u dat u als Koerd niet kan blijven zitten en niets doen (CGVS, p. 20). Nochtans is dit wat u jarenlang deed. Indien dit daadwerkelijk zo heeft plaatsgevonden, valt niet in te zien dat u hierover dermate warrige verklaringen aflegt. Dat u niet over dergelijke informatie beschikt is dan ook een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas.

De vaststellingen dat uw voorgehouden activiteiten in Iran en problemen met de autoriteiten in Iran ongeloofwaardig zijn en dat uw engagement in België opportunistisch van aard is kan u door uw openbaar Facebookprofiel niet weerleggen. Integendeel, uw activiteiten op Facebook vallen volledig binnen het opportunistisch karakter van uw engagement in België. Bovendien kan er evenmin aangenomen worden dat u door uw Facebookaccount een gegronde vrees op vervolging dient te koesteren bij terugkeer naar

Iran. Er moet immers op gewezen worden dat u heel weinig bereik heeft met uw account. Zo blijkt dat uw foto's en berichten amper tot geen likes en commentaren krijgen. Bovendien uit u op Facebookpagina, naast uw foto's, geen eigen mening maar deelt u slechts berichten van anderen. Hieruit blijkt alleszins niet dat u beschouwd kan worden als een invloedrijk online activist of cyberdissident. In deze dient ook te worden aangestipt dat uit de beschikbare informatie bovendien blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas alsook uw weinig invloedrijke online Facebookprofiel, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Gelet op het hierboven geschetste opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw politieke activiteiten, kan van u worden verwacht dat u deze boodschappen en foto's op uw Facebookaccount wist alvorens terug te keren naar Iran.

De informatie waarop het CGVS zich baseert zijn aan het administratief dossier gevoegd.

Dat u een bevestigingsbrief voorlegt van de KDPI d.d. 14.07.2020 wijzigt hier niets aan. Er dient te worden opgemerkt dat deze brief dateert van na uw verzoek om internationale bescherming en derhalve een duidelijk gesolliciteerd karakter heeft. Bovendien, om bewijskrachtig te zijn dienen dergelijke documenten te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, hetgeen hier geenszins het geval is.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw beweerde vluchtaanleiding in Iran en de daaraan gekoppelde problemen. Daarnaast heeft u evenmin aannemelijk gemaakt sympathisant te zijn van de KDPI in België. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

U heeft bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten. Uw shenasnameh vormen een bewijs van nationaliteit, identiteit hetgeen niet ter discussie staat. De identiteitskaart van uw broer toont de identiteit van uw broer aan.

De uiterst beperkte bewijswaarde van uw aanbevelingsbrief van de KDPI met bijhorende foto's en filmpjes van de vergaderingen en betogingen werden reeds bovenaan besproken. De foto's tonen louter uw deelname aan activiteiten van de KDPI in België aan zonder dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen. Op de foto gepubliceerd op Kurdistanmedia van een betoging waaraan u deelnam bent u niet herkenbaar. Tenslotte geeft uw advocaat aan dat u het woord nam tijdens een zoommeeting. Van deze zoommeeting legt u enkel een screenshot neer zodat er allerminst vastgesteld kan worden dat u een prominentere rol opnam tijdens de meeting.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker bevestigt in het feitenrelaas zoals opgenomen in het verzoekschrift dat hij deelnam aan een betoging tegen de Iraanse regering wegens het aanvallen van Koerden in Syrië door Turkije in oktober 2019. Hij behoudt zich het recht voor om nadere toelichting te verstrekken ter terechtzitting doch voegt reeds een document bij het verzoekschrift, afkomstig uit zijn dossier uit Italië, waarbij hij stelt dat hij daar op 15 oktober 2019 zou zijn aangekomen.

Verzoeker benadrukt daarnaast dat hij thans niet enkel omwille van zijn deelname aan de betoging vreest voor zijn leven doch tevens omwille van de zeer actieve rol die hij in België speelt binnen de KDPI. Hierdoor heeft hij bijkomende zichtbaarheid gekregen bij de Iraanse autoriteiten en kan hij niet terugkeren naar Iran. Verzoeker voegt ter staving hiervan enkele bijkomende stukken bij het verzoekschrift en behoudt zich het recht voor om bijkomende stavingsstukken neer te leggen.

2.2. Verzoeker kan de motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing niet aanvaarden. Met betrekking tot de motivering op grond van zijn vingerafdrukken in Italië, doet hij gelden:

"Verzoeker merkt op dat er een onderscheid dient gemaakt te worden enerzijds de feiten die aanleiding gaven tot zijn vlucht en anderzijds de feiten die ontstaan zijn na zijn aankomst in België en die een bijkomende reden hebben doen ontstaan waarom hij niet naar Iran kan terugkeren (zie hieronder)

Dit gezegd zijnde, bevestigt hij inderdaad zijn deelname aan de genoemde betoging in Iran.

Hij is het niet eens met de stellingname dat het onmogelijk is dat hij daaraan zou deelgenomen hebben.

De bestreden beslissing baseert zich voor dit besluit enkel en alleen op een vergelijking van data, zonder dat deze uiteraard onfeilbaar zijn, temeer daar verzoeker uiteraard in een zekere staat van verwarring verkeerde na zijn vertrek uit Iran, en het gehoor bij het CGVS ook een tweetal jaren, na zijn vertrek plaatsvond.

Hoe dan ook, hij stelt dat hij op basis van zijn documenten (3) kan aantonen dat hij pas op 15/10/2019 in Italië is aangekomen. Hij behoudt zich het recht voor om dit aspect verder na te gaan en eventueel toe te lichten.

De stelling dat verzoeker onmogelijk kan deelgenomen hebben wordt aldus mathematisch bewezen, zonder dat er nog enige rekening wordt gehouden met zijn verklaringen omtrent het evenement zelf, dit toch wel zeer gedetailleerd waren."

Inzake de overige motieven aangaande de aangevoerde feiten in Iran, betoogt verzoeker:

"De opmerkingen tenslotte dat het de wenkbrauwen doet fronsen dat "hij geen weet heeft van wat zijn broer verder precies regelde mbt zijn vrijlating en waarom hij de stad moest verlaten", komt zéér zwak over, temeer daar dit dus wel degelijk logisch te begrijpen valt, gelet op de risico's die een dergelijke "deal" met zich brengt en het feit dat verzoeker daarop onmiddellijk het land verliet."

Verzoeker concludeert:

"Het besluit dat verzoeker onmogelijk heeft kunnen deelnemen aan de betoging- en dus ongeloofwaardig is in zijn asielmotieven- is buitengewoon simplistisch gemotiveerd, maar daarentegen wél verregaand in zijn gevolgen.

Verzoeker dringt er dan ook op aan dat zijn verklaringen omtrent de gebeurtenissen en zijn deelname aan de betoging opnieuw aan een rigoreus onderzoek zouden onderworpen worden op het niveau van de Raad."

Verzoeker gaat vervolgens in op zijn politieke activiteiten in België. Waar geoordeeld wordt dat deze een opportunistisch karakter hebben, doet hij gelden:

"De redenering loopt spaak en is niet van die aard om te kunnen stellen dat het politieke engagement van verzoeker in België duidelijk een opportunistisch karakter heeft dat er louter op gericht is de vluchtelingenstatus te verwerven.

Uiteraard was en is de situatie in Iran totaal anders van de situatie in België.

In zijn vroegere leven was verzoeker inderdaad druk bezig met een vrijwel normaal leven en waren er op zich voor hem geen directe aanleidingen om dit alles op het spel te zetten en zich politiek te engageren. Het is dus niet aan de orde om hem te verwijten dat "als hij dat echt zou willen", hij ook daar politiek engagement had kunnen/moeten nemen",- om geloofwaardig te zijn en te bewijzen dat hij thans niet uit opportunistische redenen handelt.

Toen gebeurde, vrijwel toevallig, een drastische gebeurtenis zijn leven, en diende hij Iran te verlaten.

Nu bevindt hij zich, precies omwille van die vervolging van Koerden door de Iraanse overheid in België, wat uiteraard tot een veranderende bewustwording heeft geleid; bovendien is zijn leven totaal omgegooid én heeft hij inderdaad meer tijd en ruimte; tenslotte is het hier veel makkelijker en minder gevaarlijk om politiek actief te zijn.

Dit alles toont aan dat hij zich zeker niet uit louter opportunistische redenen is gaan engageren, hetgeen trouwens een totaal subjectieve stelling is.

Het is trouwens maar de vraag hoe de bestreden beslissing denkt aan te tonen dat de deelname aan al deze activiteiten en de aangetoonde interesse voor de partij, ook door de Iraanse overheden als louter opportunistisch zal gekwalificeerd worden...

Hoe toont de bestreden beslissing eigenlijk aan dat "het voor éénieder duidelijk is dat de activiteiten van verzoeker een opportunistisch karakter hebben "; dit is een al te voorbarige stelling, -die aldus de Commissaris generaal wel degelijk moet bewezen worden,- quod non.

Temeer daar verzoeker wel degelijk een volgehouden en systematisch engagement toont en zijn dossier heden, en met het oog op de zitting nog verder, actualiseert (4).

Dat de Iraanse overheden er niet van op de hoogte zouden zijn, is trouwens een onderdeel van de redenering die ten stelligste kan tegengesproken worden, aangezien het minstens gedeeltelijk gaat om publieke acties, die ook door het Iraanse regime aandachtig worden in de gaten gehouden."

Omtrent de motivering inzake het beperkte karakter van zijn activiteiten, stelt verzoeker:

"Zoals reeds hierboven aangekaart, minimaliseert de bestreden beslissing het engagement van verzoeker, en dicht zij hem ten onrechte een opportunistisch karakter toe."

Betreffende het aan hem verweten gebrek aan interesse aangaande het lastigvallen van zijn vader en het verderzetten van zijn activiteiten, verklaart verzoeker:

“Verzoeker bevestigt ook dat zijn vader werd lastig gevallen, maar weliswaar is hij oud en is hij niet persoonlijk schuldig, zodat hij verder ongemoeid werd gelaten; verzoeker heeft hem verder niet alle details gevraagd, wat ook heel begrijpelijk is.”

Met betrekking tot de motivering omtrent zijn activiteiten op de sociale media, voert verzoeker aan:

“Ook met betrekking op verzoekers activiteiten op sociale media volgt de bestreden beslissing de lijn van het minimaliseren.

Verzoeker gaat door met zijn activiteiten en is thans ook verkozen tot lid van KDPI; hij zal hieromtrent nog een bijkomend nieuw attest van de partij toevoegen, zodra dit wordt opgesteld- en overgemaakt aan zijn raadsman.

Zo het waar kan zijn dat de Iraanse autoriteiten niet steeds evenveel aandacht hebben voor wat Iraanse onderdanen in het buitenland doen/vertellen, dan kan dit niet zo licht worden gesteld indien het over concrete oppositie activiteiten gaat van Koerdische partijen, die toch wel in een heel slecht daglicht staan in hun thuisland. Gelet op het restrictieve beleid tov deze opposanten is een bijzondere waakzaamheid dan ook aan de orde.

In casu wordt echter niet met de nodige ernst gekeken naar de eventuele gevolgen van een lichtzinnig oordeel inzake politiek engagement voor de KDPI

Met betrekking tot de motivering omtrent de neergelegde bevestigingsbrief van de KDPI:

“Zoals verzoeker reeds vermeldde is hij intussen verkozen tot lid van de KDPI en zal hij hieromtrent een attest neerleggen. Hij zal zijn dossier ook te gepasten tijde updaten mbt zijn activiteiten.”

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande *“om hem alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek in het licht van de nieuwe stukken en de bijkomende verklaringen”.*

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken en documenten bij het voorliggende verzoekschrift: een Italiaans document (bijlage 2), een aantal foto's in verband met nieuwe bijeenkomsten en activiteiten (bijlage 3) en een artikel dat hij zelf zou hebben geschreven en dat zou zijn gepubliceerd in het tijdschrift van de KDPI (bijlage 4).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1.1. Verzoeker legt op 16 oktober 2022 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Het betreft vooreerst een attest van Ibrahim Bahadin waarin bevestigd wordt dat verzoeker officieel lid is van de KDPI, actief deelneemt aan alle vergaderingen en activiteiten en plaatsvervangend hoofd is van één van de afdelingen.

Ten tweede gaat het om een artikel dat werd geschreven en gepubliceerd op de website van Koerdistan media in verband met de zaak.

Ten derde gaat het om een bundel foto's met betrekking tot verzoekers aanwezigheid op vergaderingen en openbare activiteiten. Verzoeker geeft aan dat uit deze foto's blijkt dat hij een prominente en zichtbare rol speelt op de publieke protestacties en demonstraties.

Verzoeker geeft aan trouwens nog veel meer documenten te hebben en is van mening dat de naar voren gebrachte elementen de beoordeling van het CGVS ontkrachten, zodat niet langer gesproken kan worden van opportunisme en evenmin kan worden geoordeeld dat het Iraanse regime geen enkele interesse zou hebben in zijn acties en zijn profiel.

Verzoeker wijst daarnaast op algemene informatie waaruit het actuele, repressieve klimaat in Iran blijkt en waaruit kan worden afgeleid dat demonstranten snel worden opgespoord en veroordeeld. Verzoeker leidt hieruit af dat er voorzichtig moet worden omgegaan met zijn verzoek om internationale bescherming gelet op zijn volgehouden, publieke en betekenisvolle rol voor de KDPI in België. Meer in het algemeen, verwijst verzoeker nog naar het *Algemeen Ambtsbericht* inzake Iran van mei 2022 waarin duidelijk en uitdrukkelijk wordt gewezen op de niet aflatende repressie en bestraffing ten aanzien van activisten voor Koerdische oppositiepartijen.

Verzoeker vraagt op grond van het voorgaande om hem te erkennen als vluchteling of de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3.1.2. Verzoeker legt ter terechtzitting het origineel neer van het attest van de KDPI dat reeds bij voormelde aanvullende nota werd gevoegd (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker, die een inhoudelijke kritiek voert op de in de bestreden beslissing aangehaalde motieven, zich in wezen beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.4. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij er zou hebben deelgenomen aan een betoging. Daarnaast geeft hij aan dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Iran vanwege zijn politieke activiteiten in België.

Met betrekking tot verzoekers voorgehouden deelname aan een betoging in Iran, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst geheel terecht vastgesteld dat verzoeker aan deze betoging onmogelijk kan hebben deelgenomen daar hij zich op dat ogenblik reeds in Italië bevond. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst dient gewezen te worden op verschillende elementen die de geloofwaardigheid van uw aan de betoging in Iran en van de door u beweerde problemen ernstig op de helling zetten. Zo kan er geen geloof gehecht worden aan uw deelname aan de betoging in Sanandaj tegen de Turkse agressie tegen de Koerden in Syrië. Zo moet erop gewezen worden dat u de betoging zowel op het CGVS als bij de DVZ situeert op 19.07.1398 (11.10.2019) (CGVS, p 18; CGVS Verklaring 3.1 en 3.5). Uit de toegevoegde informatie blijkt inderdaad dat de Turkse strijdkrachten twee dagen eerder met het bombarderen van Koerdische doelwitten in Syrië waren begonnen en dat op 11.10.2019 betogers in Sanandaj op straat kwamen uit onvrede met deze bombardementen. Volgens uw dossier werden uw vingerafdrukken evenwel op 14.09.2019, een maand voor de betoging, afgenomen in Roccella Ionica, Italië (zie Eurodac Search Results). Wanneer u met deze vaststelling geconfronteerd wordt, antwoordt u dat dit onmogelijk is en dat dit niet correct is (CGVS, p. 21). Uw verweer kan niet overtuigen. U werd immers reeds inlicht over de datum van de afname van uw vingerafdrukken door de Dienst Vreemdelingenzaken in haar beslissing tot weigering van verblijf. Desalniettemin kaartte u dit aan toen u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd werd naar eventuele fouten in de gegevens van de DVZ (CGVS, p.3,4). Bovendien valt het op dat u weliswaar beweert dat “het niet correct is” maar u dan wel niet kan zeggen wanneer uw vingerafdrukken wel werden genomen in Italië (CGVS, p. 21). Bovenstaande vaststelling doet op zich al besluiten dat u onmogelijk aanwezig kan zijn geweest op de betoging in Sanandaj op 11.10.2019.”

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Uit het “EURODAC SEARCH RESULT” in het administratief dossier blijkt immers onomstotelijk dat verzoekers vingerafdrukken reeds op 14 september 2019 werden afgenomen in Roccella Ionica in Italië. Het Italiaans document dat verzoeker bij het verzoekschrift voegt doet in het geheel geen afbreuk aan deze vaststelling.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat, gelet op de persoonsgegevens zoals vermeld op dit document, niet kan worden aangenomen dat dit document betrekking zou hebben op verzoekers persoon. Dit document heeft immers betrekking op een zekere M.H., dewelke geboren is op 19 januari 1982, terwijl verzoeker A.M.Z. heet, geboren is op 19 januari 1986 en aangaf geen andere naam of geboortedatum te hebben gehanteerd (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.3). Zo desalniettemin aangenomen zou kunnen worden dat dit document toch betrekking zou hebben op verzoeker, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat dit document niet vergezeld gaat van een voor eensluidend verklaarde vertaling, dat de inhoud van dit stuk bijgevolg niet kan worden geverifieerd en dat, mede gelet op deze vaststelling, uit het loutere feit dat dit document aan hem werd afgeleverd op 15 oktober 2019 en een aantal keren deze datum bevat hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat verzoeker ook op die datum in Italië zou zijn aangekomen. Dit alles klemmt nog des te meer nu verzoekers huidige verklaring, als zou hij op 15 oktober 2019 in Italië zijn aangekomen, ook in het geheel niet kan worden gerijmd met zijn eerder afgelegde verklaringen inzake de chronologie van zijn relaas en zijn reisweg naar België. De betoging was immers op 19 mehr 1398 (hetzij op 11 oktober 2019). Verzoeker gaf aan dat hij na deze betoging gedurende vier dagen en tot 23 mehr 1398 (hetzij 15 oktober 2019) werd vastgehouden (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.1.). Vervolgens zou hij op 24 mehr 1398 (hetzij 16 oktober 2019) op illegale wijze Iran hebben verlaten, nog anderhalve dag in Turkije hebben vertoeft en slechts nadien zijn toegekomen in Italië (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.4; verklaring DVZ, nr.37).

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende deelname aan een betoging in Iran op 11 oktober 2019, aan de beweerdelijk hieruit voortgesproten problemen en aan de concrete, hieraan door verzoeker gekoppelde vrees voor vervolging. Kritiek op de overige, overvloedige motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing, kan derhalve op zich niet leiden tot een ander oordeel.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing inzake verzoekers politieke activiteiten in België voorts met recht gemotiveerd:

“Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/ of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Dat aan uw politieke problemen in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt eveneens een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw oprechte (voortgezette) politieke engagement na aankomst in België. Ingevolge het ongeloofwaardig bevinden van uw initieel voorgehouden asielse status waarom u uw land van herkomst bent ontvlucht en het derhalve op bedrieglijke wijze aanvragen van internationale bescherming vanwege de Belgische autoriteiten, heeft de verderzetting van uw politieke activiteiten buiten Iran, in concreto in België, duidelijk een opportunistisch karakter dat er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Dat u alsnog een risico zou lopen bij terugkeer omwille van uw politieke activiteiten in België, kon u evenmin hardmaken. Zo kwam u in contact met de partij via een man die u leerde kennen bij de DVZ (CGVS, p. 5-6). Hij vroeg u of u een Koerd was en vertelde over een bijeenkomst van de KDPI. U kreeg het adres en besloot een kijkje te gaan nemen (CGVS, p. 6). Gevraagd waarom u besloot te gaan antwoordt u ‘waarom niet’ (CGVS, p. 6). Wanneer u wordt aangemoedigd om verder te vertellen, begint u over de onderdrukking van de Koerden in Iran en hoe uw broer H.(...) in het verleden gevlucht is en de discriminatie waar uw vader en uzelf mee te maken hadden gekregen (CGVS, p. 6-7). Gevraagd waarom u dan niet eerder contact zocht met de partij in Iran, antwoordt u dat u een zeer druk leven had met twee kinderen en uw job te zwaar was waardoor u geen tijd had om stappen te zetten naar een partij (CGVS, p. 7). Het mag evenwel verbazen dat twee kinderen - u was immers getrouwd tot 2017 - en een werk als opzichter in de bouw u niet in de mogelijkheid zouden stellen om in Iran politiek actief te zijn indien u dit daadwerkelijk zou willen (DVZ Vragenlijst, vragen 12, 14, 15a). Dat u in België plotseling wel meer tijd heeft, toont geen oprechte interesse aan en is geen vergoelijking waarom u in Iran niets ondernam.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij in het verzoekschrift, ter verklaring van het voorgaande, expliciteert dat hij in België niet politiek actief zou zijn geworden omwille van de aangevoerde problemen in Iran en het feit dat hij zelf het land diende te verlaten omdat hij de vervolging van Koerden ervoer, dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker hiermee enkel het opportunistische karakter van zijn activiteiten in België kan onderstrepen. Reeds hoger bleek

namelijk dat aan de beweerde deelname van verzoeker aan een betoging en de beweerde vervolgingsfeiten in Iran niet het minste geloof kan worden gehecht. Dat hij beweert omwille van deze reden politiek actief te zijn geworden in België, ontbeert dan ook iedere ernst. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat, gezien verzoeker blijkens het voorgaande kennelijk leugenachtige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zijn vermeende politieke activisme en de beweerdelijk hieruit voortgesproten problemen in Iran, gezien verzoeker blijkens zijn voormelde verklaringen geen zinnige uitleg kon verstrekken over de reden waarom hij deze politieke activiteiten in België zou hebben aangevat en gezien verzoeker evenmin wist duidelijk te maken waarom hij dergelijke politieke activiteiten eerder in zijn land niet voerde, de politieke activiteiten van verzoeker in België klaarblijkelijk niet zijn ingegeven door een oprechte en diepgewortelde politieke overtuiging. Ingevolge het volstrekt ongeloofwaardige karakter van het relaas van verzoeker inzake zijn deelname aan een betoging en problemen in Iran en de overige, voormelde vaststellingen, oordeelt de Raad dat de politieke activiteiten in België van verzoeker een kennelijk en louter opportunistisch karakter hebben en er enkel toe strekken om op deze basis een vorm van internationale bescherming en/of een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven.

Dat verzoeker deze activiteiten ook na het nemen van de bestreden beslissing heeft verdergezet en zelfs nog heeft geïntensifieerd, hetgeen hij staft aan de hand van een aantal nieuwe foto's en documenten bij het verzoekschrift en bij zijn aanvullende nota, doet aan deze conclusie hoegenaamd geen afbreuk. Waar verzoeker in dit kader aangeeft dat hij intussen lid zou zijn geworden van de KDPI, en waar hij ter staving van dit gegeven nog een nieuw attest neerlegt van de KDPI, dient immers te worden opgemerkt dat aan dit attest van de KDPI, net als aan het reeds eerder neergelegde attest van de KDPI zoals opgenomen in het administratief dossier, geen bewijswaarde kan worden gehecht. Deze attesten vertonen immers een kennelijk en nadrukkelijk gesolliciteerd karakter en werden duidelijk opgesteld op vraag en ten behoeve van verzoeker en met het oogmerk om deze aan te wenden in het kader van zijn onderhavige verzoek om internationale bescherming. Bovendien wordt hierin op algemene wijze geattesteerd en bevestigd dat verzoeker politiek actief zou zijn geweest en problemen zou hebben gekend in Iran, en dit zonder enige aanwijsbare verificatie, terwijl deze problemen reeds hoger kennelijk ongeloofwaardig bleken. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan de bewijswaarde van deze attesten. Op zich vormen de voormelde attesten en de overige, ter staving van verzoekers politieke engagement en activiteiten in België neergelegde stukken bovendien hoe dan ook geen indicatie of bewijs voor de ernst en de oprechtheid van het politieke engagement van verzoeker en sluiten zij niet uit dat diens engagement en gedragingen in België zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen. Als dusdanig kunnen de neergelegde stukken inzake verzoekers politieke activiteiten in België aldus geen afbreuk doen aan de hoger gedane vaststellingen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing inzake verzoekers politieke activiteiten in België op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“U hebt in België deelgenomen aan allerlei soorten betogingen en vergaderingen, waaronder een herdenking aan de stichting van Mahabad nabij Leuven, twee vergaderingen in Gent, online vergaderingen, een herdenking aan Afrin in Leuven, een herdenking voor Dokter Ghassemlou aan Brussel-Centraal, een betoging aan Schumann ter steun voor Al-Ahwazi, een cultuurfestival en aan een betoging voor de Iraanse ambassade wegens de aanval op de Koerdische sites in Irak (CGVS, p. 9-16). Uit uw eigen verklaringen blijkt dat u er gewoon aanwezig was en geen specifieke rol op zich nam, behalve een vlag vasthouden en slogans roepen (CGVS, p. 14-16). Ook op basis van deze foto's en filmpjes die u voorlegt blijkt dat u allerm minst de groep oversteeg en dat uw betrokkenheid zich beperkte tot aanwezig zijn. Hoewel u verklaart dat ‘we een vlag in brand hebben gestoken’ (CGVS, p. 16), blijkt uit de video die u voorlegt dat u enkel aanwezig was en dit tafereel filmde. U stak deze zelf niet in brand, noch hield u deze vast. Geenszins valt hieruit af te leiden dat u een bepalende rol speelt binnen de organisatie of louter door uw deelname aan een betoging in het vizier zou zijn gekomen van de autoriteiten. U haalt zelf aan dat de autoriteiten uw vader hebben opgeroepen een drie à viertal maanden geleden en ze hem vroegen om te stoppen met uw activiteiten in België (CGVS, p. 19). Echter heeft u geen weet wanneer precies dit gebeurde, naar welk kantoor uw vader moest gaan, of wat er daar precies gebeurde behalve dat uw vader bedreigd en uitgescholden werd (CGVS, p. 19-20). Gevraagd wat er dan precies gezegd werd antwoordt u dat u alleen het algemene weet en geen details hebt overlopen (CGVS, p. 20). Het gaat hier nochtans over uw eigen vader die werd bedreigd en uitgescholden door de autoriteiten omwille van uw politieke activiteiten (CGVS, p. 20). U beschrijft dat uw vader er drie dagen niet goed van was (CGVS, p. 20). Gevraagd waarom u dan blijft activiteiten uitvoeren, antwoordt u dat u als Koerd niet kan blijven zitten en niets doen (CGVS, p. 20). Nochtans is dit wat u jarenlang deed. Indien dit daadwerkelijk zo heeft plaatsgevonden, valt niet in te zien dat u hierover dermate warrige verklaringen aflegt. Dat u niet over dergelijke informatie beschikt is dan ook een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor

een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg te poneren dat het wel begrijpelijk zou zijn dat hij zich niet nader informeerde bij zijn vader, doet hij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte motieven dienaangaande. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, kan van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst en een nood te hebben aan internationale bescherming, redelijkerwijze worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren over de evolutie van zijn problemen en zijn situatie. Dat verzoeker zulks kennelijk niet deed, getuigt van een verregaande gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn beweerde vrees voor vervolging. Dat verzoeker dermate vage verklaringen aflegde over het beweerde interpellieren van zijn vader door de Iraanse autoriteiten en hierover kennelijk onwetend bleek, en dat verzoeker bovendien ontoereikende verklaringen aflegde over waarom hij zijn activiteiten desalniettemin zou hebben verdergezet, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan zijn bewering dat zijn vader door de Iraanse autoriteiten zou zijn aangesproken op zijn activiteiten in België. Dit geldt nog des te meer nu deze activiteiten, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, van een bijzonder beperkte aard waren. Verzoeker nam blijkens zijn voormelde verklaringen bij de betreffende activiteiten namelijk geen specifieke rol op zich, was hierop als loutere deelnemer aanwezig en nam geen prominente positie in. Dat hij omwille van deze rol als loutere deelnemer aan deze activiteiten in de negatieve aandacht zou zijn gekomen, zou staan of zou riskeren te komen van de Iraanse autoriteiten, kan dan ook niet worden aangenomen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift en in zijn aanvullende nota aanhaalt dat hij zijn politieke activiteiten ook nadien nog heeft verdergezet en ter staving hiervan een aantal stukken en foto's neerlegt, dient te worden opgemerkt dat ook uit deze stukken en foto's, dit in tegenstelling met wat verzoeker middels een aantal blote beweringen poneert in zijn aanvullende nota, niet kan worden afgeleid dat verzoekers rol op de betreffende activiteiten deze van gewone deelnemer zou hebben overstegen. Uit de neergelegde stukken en foto's kan, nog daargelaten dat zulke foto's vatbaar zijn voor manipulatie, immers hoogstens worden afgeleid dat verzoeker aanwezig was op activiteiten en vergaderingen en werd gefotografeerd met een aantal partijleden. Dat verzoeker omwille van zijn loutere aanwezigheid op deze activiteiten en vergaderingen in de negatieve aandacht zou staan of dreigen te komen van de Iraanse autoriteiten, kan dan ook niet worden aangenomen. Verder wordt dit door verzoeker op generlei wijze aangetoond of aannemelijk gemaakt.

Wat betreft de twee artikelen die verzoeker stelt te hebben geschreven, zoals bij het verzoekschrift gevoegd en zoals neergelegd door middel van een aanvullende nota, dient, nog daargelaten dat verzoekers naam hierin op een verschillende wijze wordt gespeld, vooreerst te worden opgemerkt dat deze niet werden gepubliceerd onder verzoekers volledige naam. Verzoeker toont dan ook niet aan dat een zoektocht naar zijn persoon onmiddellijk en onvermijdelijk naar deze artikelen zou leiden. Verder toont verzoeker niet aan hoe vaak de website waarop deze artikelen in een nieuwsbrief werden gepubliceerd zou worden bezocht; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat deze website in Iran bekend zou zijn of zou worden gemonitord. Verzoeker toont dan ook op generlei wijze aan dat de loutere publicatie van een artikel in een nieuwsbrief op deze website zou kunnen volstaan om in de negatieve aandacht te komen van de Iraanse autoriteiten. Verder gaan deze artikelen, hoewel zij dateren van mei en september, niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat het onmogelijk is om hun inhoud te verifiëren. Derhalve toont verzoeker ook niet aan dat deze inhoud dermate regime-kritisch zou zijn dat hij hierdoor problemen zou riskeren.

Verder wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

"De vaststellingen dat uw voorgehouden activiteiten in Iran en problemen met de autoriteiten in Iran ongeloofwaardig zijn en dat uw engagement in België opportunistisch van aard is kan u door uw openbaar Facebookprofiel niet weerleggen. Integendeel, uw activiteiten op Facebook vallen volledig binnen het opportunistisch karakter van uw engagement in België. Bovendien kan er evenmin aangenomen worden dat u door uw Facebookaccount een gegronde vrees op vervolging dient te koesteren bij terugkeer naar Iran. Er moet immers op gewezen worden dat u heel weinig bereik heeft met uw account. Zo blijkt dat uw foto's en berichten amper tot geen likes en commentaren krijgen. Bovendien uit u op Facebookpagina, naast uw foto's, geen eigen mening maar deelt u slechts berichten van anderen. Hieruit blijkt alleszins niet dat u beschouwd kan worden als een invloedrijk online activist of cyberdissident. In deze dient ook te worden aangestipt dat uit de beschikbare informatie bovendien blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel

aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas alsook uw weinig invloedrijke online Facebookprofiel, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Gelet op het hierboven geschetste opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw politieke activiteiten, kan van u worden verwacht dat u deze boodschappen en foto's op uw Facebookaccount wist alvorens terug te keren naar Iran."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. De motieven inzake het bijzonder beperkte bereik van zijn account en inzake het gegeven dat hij op de sociale media enkel berichten van anderen deelde, laat hij geheel ongemoeid. Ook de post zoals bij het verzoekschrift gevoegd heeft bovendien een beperkt aantal *likes* en commentaren. Uit de beschikbare, door verweerder gehanteerde landeninformatie, die door verzoeker op generlei wijze wordt weerlegd of ontkracht, blijkt verder genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. De Iraanse autoriteiten schenken blijkens de voormelde landeninformatie over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoonst of aannemelijk maakt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan zijn beweerde asielrelaas en problemen, hij reikt niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van zijn activiteiten in België en op de sociale media en hij maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten zou staan. Verder weerlegt verzoeker de terechte vaststelling niet dat er *in casu*, gelet op de hoger gedane vaststellingen en in acht genomen het klaarblijkelijk opportunistische karakter van zijn activiteiten in België en op de sociale media, redelijkerwijze van hem mag worden verwacht hij voorafgaand aan een terugkeer deze activiteiten staakt en de betreffende inhoud van de sociale media verwijdt.

De overige door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoeker niet worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"Uw shenasnameh vormen een bewijs van nationaliteit, identiteit hetgeen niet ter discussie staat. De identiteitskaart van uw broer toont de identiteit van uw broer aan.

De uiterst beperkte bewijswaarde van uw aanbevelingsbrief van de KDPI met bijhorende foto's en filmpjes van de vergaderingen en betogingen werden reeds bovenaan besproken. De foto's tonen louter uw deelname aan activiteiten van de KDPI in België aan zonder dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen weerleggen. Op de foto gepubliceerd op Kurdistanmedia van een betoging waaraan u deelnam bent u niet herkenbaar. Tenslotte geeft uw advocaat aan dat u het woord nam tijdens een zoommeeting. Van deze zoommeeting legt u enkel een screenshot neer zodat er allerminst vastgesteld kan worden dat u een prominentere rol opnam tijdens de meeting."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst politieke activiteiten zal ontplooien, dat hij zich aldaar als politiek opposant zal manifesteren en dat hij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door zijn omgeving en/of zijn autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat hij ingevolge hiervan vervolging zou riskeren.

Derhalve is verzoekers verwijzing naar de informatie over de situatie voor politieke opposanten in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd, zoals onder meer aangevoerd in de aanvullende nota, voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT